

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 08.02.1977, sp. zn. 6 Tz 73/76, ECLI:CZ:NS:1977:6.TZ.73.1976.1

Číslo: 40/1978

Právní věta: Pre cúvanie motorových cestných vozidiel mimo cestných komunikácií (na stavbe, v kameňolome ap.) platí predpis § 5 ods. 1 vyhlášky Slovenského úradu bezpečnosti práce č. 49/1971 Zb. 1) o bezpečnosti práce pri prevádzke cestných vozidiel a obdobne sa použije aj ustanovenie § 19 vyhl. č. 100/1975 Zb. o pravidlách cestnej premávky. Cúvanie nákladným motorovým vozidlom na týchto pracoviskách bez toho, aby sa vodič náležite presvedčil o bezpečnosti cúvania alebo aby bezpečnosť cúvania zaistil za pomoci inej spoľahlivej osoby, je porušením dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona v zmysle § 224 ods. 2 Tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 08.02.1977

Spisová značka: 6 Tz 73/76

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Pravidla silničního provozu, Ublížení na zdraví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 224 ods. 2 100/1975 Sb. § 19

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 40/1978 sb. rozh.

Pre cúvanie motorových cestných vozidiel mimo cestných komunikácií (na stavbe, v kameňolome ap.) platí predpis § 5 ods. 1 vyhlášky Slovenského úradu bezpečnosti práce č. 49/1971 Zb. 1) o bezpečnosti práce pri prevádzke cestných vozidiel a obdobne sa použije aj ustanovenie § 19 vyhl. č. 100/1975 Zb. o pravidlách cestnej premávky. Cúvanie nákladným motorovým vozidlom na týchto pracoviskách bez toho, aby sa vodič náležite presvedčil o bezpečnosti cúvania alebo aby bezpečnosť cúvania zaistil za pomoci inej spoľahlivej osoby, je porušením dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona v zmysle § 224 ods. 2 Tr. zák.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 8. 2. 1977 sp. zn. [6 Tz 73/76.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. júla 1976 sp. zn. 6 To 531/76 a krajskému súdu prikázal, aby vec znovu projednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu v Trnave z 1. júna 1976 sp. zn. 2 T 374/76 bol Š. S. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 7. januára 1976 asi o 11,25 hod. na prístupovej ceste vedúcej do kameňolomu cúval s nákladným motorovým vozidlom značky Tatra 138 za situácie, keď nemal zabezpečené cúvanie inou osobou, čím sa stalo, že pri cúvaní pritlačil E. Z. o ďalšie za ním stojace vozidlo, následkom čoho E. Z. utrpel smrteľné zranenie. Za to mu bol podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní ôsmich mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie okresný prokurátor a obvinený Š. S. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 29. júla 1976 sp. zn. 6 To 531/76 zrušil podľa § 258 ods. 1 písm. d) Tr. por. rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a podľa § 259 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného Š. S. za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní ôsmich mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobný čas dvoch rokov.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal generálny prokurátor SSR v lehote uvedenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenia zákona, v ktorej vytýka, že krajský súd sa mýlil, keď kvalifikoval konanie obvineného len ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. a túto kvalifikáciu odôvodnil tým, že dopravnú nehodu do určitej miery zapríčinil aj zamestnávateľ obvineného, ktorý neurčil pracovníkov na zabezpečenie bezpečného cúvania a nezabezpečil pracovisko tabuľou, ktorý by umožňovala lepšiu orientáciu vodičov pri vchádzaní a vychádzaní z miesta nakládky.

Najvyšší súd SSR preskúmal podľa § 267 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon bol porušený.

Krajský súd vychádzal pri svojom rozhodovaní zo skutkového stavu, ktorý zistil okresný súd. Zmenu právnej kvalifikácie odôvodnil tým, že dopravnú nehodu do určitej miery spoluzavinil aj zamestnávateľ obvineného tým, že neurčil pracovníkov na zabezpečenie bezpečného cúvania napriek tomu, že pri obsluhu motorových vozidiel jedinou osobou si takýto postup bezpečnosť práce priamo vyžadovala. Krajský súd ďalej odôvodnil zmenu kvalifikácie tým, že pracovisko nebolo označené tabuľou, ktorá by umožňovala lepšiu orientáciu vodičov pri vchádzaní a vychádzaní z miesta nakládky a ktorá by určovala, pokiaľ môžu vodiči s motorovým vozidlom vchádzať tak, aby bol umožnený plynulý výjazd vozidla z miesta nakládky.

Podľa názoru Najvyššieho súdu SSR nemožno súhlasiť s právnym hodnotením vyjadreným v rozsudku krajského súdu a treba súhlasiť s názorom vysloveným v sťažnosti pre porušenie zákona, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre zrušenie rozsudku okresného súdu a pre právne posúdenie konania obvineného len podľa § 224 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 5 ods. 1 vyhlášky Slovenského úradu bezpečnosti práce č. 49/1971 Zb. o bezpečnosti práce pri prevádzke cestných vozidiel je vodič povinný pri cúvaní zvýšiť opatrnosť a dodržiavať ustanovenie osobitných predpisov (vyhláška č. 100/1975 Zb.), ktoré platia pri prevádzke mimo cestných komunikácií obdobne. V nevyhnutnom prípade (najmä pri cúvaní bez pomocníka) musí vodič vystúpiť a presvedčiť sa o bezpečnosti cúvania.

Podľa zisteného skutkového stavu obvinený čakal so svojím motorovým vozidlom zaradeným za vozidlom S5T Praha, na ktoré sa nakladal kameň. Po naložení kameňa na vozidlo Praga S5T obvinený chcel so svojím vozidlom uvoľniť prechod pre naložené motorové vozidlo. Preto otvoril okno na ľavých dverách svojho vozidla, vystrčil sa z okna a pozrel sa, či má za svojím motorovým vozidlom voľno. Keď nevidel za sebou žiadne vozidlo, zacúval asi dva a pol metra a zostal stáť. Vtedy mu

bagrista L. N. dával znamenie, aby potiahol s vozidlom dopredu, čo obvinený urobil. Vyšiel z vozidla von, išiel sa pozrieť za vozidlo a zistil, že za jeho motorovým vozidlom stálo motorové vozidlo Škoda 706 RT, na ktoré pri cúvaní pritlačil E. Z., ktorý už nejavil známky života.

Z uvedeného vyplýva, že obvinený sa pred cúvaním náležite nepresvedčil, či má voľný priestor za svojím motorovým vozidlom; nepresvedčil sa teda o bezpečnosti cúvania. Nepostupoval v zmysle vyhlášky č. 49/1971 Zb. (§ 5) o bezpečnosti práce pri prevádzke cestných vozidiel, a tým hrubo porušil aj ustanovenia § 19 ods. 2 vyhlášky č. 100/1975 Zb. o pravidlách cestnej premávky. Týmto svojím konaním ako vodič motorového vozidla porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, pričom jeho konanie malo za následok usmrtenie inej osoby. Konanie obvineného mal preto súd právne kvalifikovať ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. za predpokladu, že sú splnené aj podmienky uvedené v § 88 Tr. zák.

1) V ČSR platí vyhláška Českého úradu bezpečnosti práce č. 87/1971 Zb.